
fűroszok

MOLCER MÁTYÁS

„Emlékszel-e rá Barbara”
Jacques Prévert

1

a pályaudvaron
sima síneken
gyanútlan indulnak
az elágazások
és a kegyetlen kövek
szép dolgoktól megkövülten
amint az utolsó
vonat után...

2

megszólal az elhallgatott
hámozott szavakkal
közelít
megannyi láthatatlan
tüske áll ki gondolataiból
még az ismétlés előtt
hátat fordít a fájdalomnak
és a jelen suhanását
nézi a magasban

3

daltól dalig
agyad kék tengerében

4

és ugyanaz...
a napon,
néma kerítéseken,
csőrükben nincs erő
... eldobta,
most befordul...
valamikor valahol
és hová innen?
valaki cigarettázva rád köszön:
oda a legszebb paripád!
valahol most határoznak fölötted
tegnapi vagy
és még kegyetlenebbül
szorít az idő

5

másfajta időben
vagy éppen egyedül
szorítva mindannyiunk kezét
azután
annyi időre, hogy
más napok
kristály-látszatai
besarkozott otthonodban

6

megütközése gőzölög
semmisség az egész
délután elmegyek

7

a születő palába kövül
mint akit
a madár átröpül

8

mi marad meg emlékezetedben:
a gazdátlan pusztaság,
a pusztuló utak
és a dél felé vonuló lovasok
közül?
árnyékok por lepi,
fonódva pusztulsz
kiszámított épületeid között

9

csodára várva
oltárnod előtt
rögtön jövök

rögtön jövök
kiáltoztad
s én reggelig
sajnáltam a néma
telefont

10

aszexuális párhuzamosak
nem akarnak a végtelenben
találkozni

11

ha ezt akartad
hát megkaptad:
a hallucinációt,
az ébrenalvást,
a saját természeted dimenzióit,
a kétséges távlatokat
és ráadásként
a világmí

12

szüntelen mutatványaim
fényképed előtt
gyakorlatok
lassú ütemre

13

igazán hihetetlen
mondta a . . .
akár a . . .
ez elegendő,
megindulok,
megindulok!
de bocsánat
szavát sem értem
és

14

melyik a helytállóbb
elnevezés:
.
vagy
. ?

15

reflektorfényben égek . . .
mutasd magad!
a kihagyások ürességei közt

jóval tovább
még a félmúlt elérése előtt
lehullani...
megállunk,
a szokásos meztelenség távolságaiban:
az utak hajlatát,
a szabályos görbületek rakpartjait,
a rétegek melegágyait
felismerni,
hogy szökő létezésed
beárnyékolja nélkülüledet

16

szerencsére még a kapuzárás
előtt
eszembe jutott
hogy kísérleteidhez
a hátsó udvarban
pelinkovacot használsz
a boltos
tő..... az..... re

17

valamikor kertedben
páva járt
(gavotte-léptek a virágok közt)
most
döglött patkányt
himbál agyadban
a szé... a szé...
a szé...

18

játszd meg magad
utoljára
azután úgyis
.....

19

éljen a magasztos
villanyóra
szexuális kapcsolata
a lámpákkal

20

*„mert mind megöljük kedvesünk
& nem mind halunk belé.”*

Oscar Wilde

amikor ábrándjaimban
újra kivirágzottak a...
bár hírlík

őszül az idő
a feljövő nap
visszahullott
és összezú.....idat
melyekkel bené...tem
legyél.....
visszavonultam
és csak ma....emlékeztem...

Epilógus:

mert a töredékek bezárulnak,
míg a teljesség kinyílik